

Verzonden 4 JULI 1967

F/7513/67

No 163

Verslag van de vergadering van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen op 21 juni 1967.

De Voorzitter verwelkomt de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, H. J. de Koster, vice-voorzitter van de Coördinatie Commissie, die voor de eerste maal de vergadering bijwoont.

1) Verslagen van de vergaderingen van 25 mei en 30 mei 1967.

Het verslag van de vergadering van 25 mei wordt ongewijzigd goedgekeurd.

Naar aanleiding van de laatste alinea op blz. 1 van het verslag van de vergadering op 30 mei merkt de heer LeMair op dat, zoals door hem ook destijds gesteld, in de Landbouwwraad geen verband is gelegd tussen de regeling voor groenten en fruit in het kader van de unificatie van het invoerregiem voor groenten en fruit en hetgeen op dit punt in het kader van de associatie zou moeten worden gedaan.

De heer Koopmans corrigeert de zinsnede op blz. 3, waarin hij als maximum van de te verlenen financiële steun in het kader van de oliën- en vettenregeling een bedrag van \$ 12½ mln en niet van \$ 12 mln noemt. De Voorzitter concludeert dat de notulen, met in achtneming van de gemaakte opmerkingen, worden aanvaard.

De heer Spiegelenberg spreekt zijn verwondering uit over het feit dat in de notulen onder punt d op blz. 3 en 4 duidelijk de conclusie is weergegeven m.b.t. de door Nederland te volgen gedragslijn inzake de richtlijnen voor conserveermiddelen voor citrusfruit, terwijl de Minister van Landbouw te Brussel geheel andere voorstellen naar voren heeft doen brengen.

De Voorzitter stelt de heer Spiegelenberg gerust dat dit inmiddels op bevredigende wijze met Minister Lardinois is besproken.

2) Raadsvergadering van EEG en Euratom op 26-27 juni 1967.

a) Euratom

De heer Spierenburg deelt mede dat Italië niet wenst mee te werken aan de vaststelling van de onderzoekbegroting voor 1967, indien onder het huidige 2e vijfjarenprogramma niet wordt besloten dat Euratom een bijdrage zal leveren aan de bouw van de PEC proefreactor. Bij de meerderheid van de lidstaten van Euratom en ook bij het V.K. bestaan ernstige twijfels over de technische merites en de noodzaak van dit project. Niettemin is Frankrijk desnoods nog bereid een bijdrage voor het onderzoek naar deze reactor tot een bedrag van \$ 4 mln goed te keuren. Aangezien dit bij de

Italianen een prestigekwestie dreigt te worden en Euratom hierdoor ernstig gevaar loopt, zou de heer Spierenburg ervoor willen pleiten dat hierover op ministerieel niveau, met name tussen Frankrijk en Italië, een gesprek plaats vindt.

De Voorzitter en de heer Hartogh vragen zich af of de Fransen met hun verzet tegen de Italiaanse verlangens ook andere bedoelingen hebben. Wil Frankrijk nog wel ná 1967 voortgaan met het verlenen van medewerking aan Euratom? De heer Spierenburg is hiervoor minder bevreesd. De heer Hartogh bevestigt dat in elk geval de betrokken ministers aanwezig zouden moeten zijn. De Voorzitter concludeert dat van Nederlandse zijde zal worden gepoogd in de volgende Raadszitting tot een beslissing te komen door er op aan te dringen dat de verantwoordelijke ministers, in het bijzonder van Frankrijk en Italië, aanwezig zullen zijn.

b) Toetredingsaanvraag V.K., Denemarken en Ierland.

De heer Spierenburg deelt mede dat nu de Ministers Fanfani, Brandt en Couve de Murville ter Raadszitting zullen verschijnen, een concrete discussie mogelijk is. Van Franse zijde zal men er waarschijnlijk op aandringen dat een studie wordt ondernomen van de problemen die Frankrijk ziet, met name op monetair en agrarisch gebied en m.b.t. de "transformatie" van de Gemeenschappen. De Commissie zou gevraagd kunnen worden een advies uit te brengen. Uiteraard zou Nederland kunnen pleiten voor een spoedige "hearing" van de Britten. Persoonlijk acht de heer Spierenburg de kans hierop echter volmaakt uitgesloten. Over de Franse intenties kan men z.i. niet pessimistisch genoeg zijn. Dit mag Nederland er uiteraard niet van weerhouden zich met kracht voor de Britse zaak in te zetten. Wij moeten er echter op rekenen dat geen enkel ander land van de Gemeenschap er voor zal willen vechten en dat het ten hoogste tot een "belegering" door de Britten van de vesting van de EEG zal komen, die niet maanden maar jaren zal duren.

De heer Hartogh acht het juist van een pessimistisch standpunt uit te gaan. Ook hij acht het van belang dat de Britten als een "terriër" blijven hangen. Van belang is evenwel de vraag op welke wijze wij tegen de Franse tactiek kunnen ingaan. Aan de Commissie moet om advies worden gevraagd ex art. 237 en dit advies zou bijvoorbeeld vóór 1 oktober moeten worden uitgebracht. In elk geval moet niet worden meegegaan met de gedachte dat de problemen die Frankrijk opwerpt in ettelijke werkgroepen bestudeerd worden. De discussie moet op ministerieel niveau worden gevoerd. De heer Hartogh is van mening dat een studie van de door Frankrijk op te werpen problemen moeilijk kan worden geweigerd, doch deze studie kan geheel los worden gezien van de onderhandelingen, die parallel daarmee reeds kunnen

aanvangen. Uiteraard zouden deze problemen het beste met de Britten kunnen worden besproken. De heer Hartogh meent dat van Nederlandse zijde in elk geval wel voor een spoedige "hearing" van de Engelsen moet worden gepleit.

De heer Italianer onderstreept dat aan de Commissie een advies over de toetreding moet worden gevraagd, conform art. 237, en niet een advies over de problemen die Frankrijk opwerpt.

De heer Maas vraagt waarom dit advies aan de Commissie zou moeten worden gevraagd, nu in 1961 is gebleken dat de Commissie een dergelijk advies alleen tijdens de onderhandelingen wil geven.

De heer Franke is van mening dat terzake van de door Frankrijk opgeworpen problemen om het standpunt (en dus niet om het advies) van de Europese Commissie kan worden gevraagd.

De heer van Oorschot zou twee algemene opmerkingen willen maken. In de eerste plaats stelt hij de vraag of Engeland wel bereid is om gedurende lange jaren de EEG te "belegere". Uit de opmerkingen van premier Wilson en uit de reacties uit het Lagerhuis blijkt dat de Engelsen op dit moment de indruk willen geven slechts tot bijvoorbeeld eind van het jaar daartoe bereid te zijn. Over deze kwestie zou met de Britten contact moeten worden opgenomen. In de tweede plaats wijst de heer van Oorschot er op dat, gegeven het feit dat toetreding zich nog in geen jaren zal realiseren, het risico bestaat dat de EFTA in elkaar zal zakken. Dit zou voor de EEG geen plezierige zaak zijn. De heer van Oorschot vraagt zich daarom af of het niet verstandig zou zijn aan Londen in overweging te geven de EFTA "warm te houden". Wellicht kunnen de oude gedachten over "bridge-building", inhoudende verdere tariefverlagingen, weer eens worden gezien, als de Kennedy-ronde is afgesloten.

De heer Franke is er niet van overtuigd dat de EFTA in gevaar verkeert. Hij is het eens met de heer van Oorschot dat het niet in het belang van de EEG is indien de EFTA zou "ploffen". Hij voelt echter niet voor een aktivering van de gedachte van de bruggenbouw op dit moment.

De heer Hartogh heeft in een gedachtenwisseling met de Denen in Kopenhagen geen zorgen over de EFTA bespeurd. Vele EFTA-landen menen nu eenmaal dat met de voltooiing van de Europese vrijhandelszone de EFTA haar einddoel heeft bereikt. Uiteraard kleven aan de vrijhandelszone nog "Schönheitsfehler", doch die kunnen door de lidstaten van de EFTA worden bekeken.

De Voorzitter concludeert dat de Britten inderdaad moeten beseffen dat het V.K. de EEG lange tijd zal moeten "belegere". De Commissie, gehoord hebbende de

door Frankrijk opgeworpen problemen, zal haar standpunt daarover tijdens het daaropvolgende Raadsdebat in juli uiteen kunnen zetten. Ook de andere lidstaten kunnen dan hun visie hierop uiteenzetten. Voorts zal de Commissie zo spoedig mogelijk een advies conform art. 237 moeten uitbrengen. Aan de heer Hartogh verzoekt de Voorzitter interdepartementaal overleg te plegen over het Nederlandse standpunt, met name t.a.v. de door Frankrijk op te werpen problemen.

c) Plan Minister Fanfani over de voedselhulp Midden-Oosten.

De heer Hartogh deelt mede dat Minister Fanfani heeft aangekondigd een voorstel te zullen doen over de door de EEG, tezamen met de andere betrokken partners in de Kennedy-ronde, te verstrekken voedselhulp in het Midden-Oosten. Deze voedselhulp zou moeten vooruitlopen op de definitieve regeling m.b.t. de in het kader van de Kennedy-ronde overeengekomen voedselhulp.

De heer Franke meent dat Nederland zich t.a.v. deze kwestie voorzichtig moet opstellen. Hij wijst er op dat in Genève nog generlei overeenstemming is bereikt over het mechanisme waaronder de voedselhulp zal worden verstrekt. In Brussel zou er op kunnen worden gewezen dat in Nederland reeds wordt overwogen voedselhulp langs bilaterale en multilaterale weg te verstrekken.

De heer van Oorschot bevestigt dat, ook volgens zijn informaties, de modaliteiten volgens welke de voedselhulp moet worden verstrekt, nog lang niet in kannen en kruiken zijn. Het is onmogelijk om nu reeds in onze beslissingen over de richting waarin de hulp wordt gegeven, vooruit te lopen op het stelsel dat moet worden ontworpen.

De heer Koopmans wijst er op dat de begroting 1967 in elk geval niet met deze voedselhulp ex Kennedy-ronde kan worden belast.

Staatssecretaris de Koster wijst er op dat Minister Fanfani zijn voorstel met veel publiciteit heeft aangekondigd. In de Raadszitting zal deze er ongetwijfeld op wijzen dat ook Italië langs andere wegen voedselhulp zal verstrekken.

De Voorzitter is het eens dat wij de indruk van een negatieve houding moeten vermijden, als zou Nederland - in tegenstelling tot Italië - zich het lot van de hongerenden in het Midden-Oosten niet aantrekken. Derhalve zal, met verwijzing naar de voorbereidingen die terzake van de voedselhulp reeds in de hoofdsteden worden getroffen, akkoord kunnen worden gegaan met een nadere studie van het Italiaanse voorstel.

d) Kennedy-ronde.

De heer van Oorschot merkt op dat nog een aantal onopgeloste problemen restereren, alvorens tot sluiting

van de overeenkomst inzake de Kennedy-ronde kan worden overgegaan. Hierover zal nog overleg in het kader van de IRHP plaats vinden. De heer van Oorschot zou de toetreding van Ierland tot het GATT aan de orde willen stellen, welke parallel met de afsluiting van de Kennedy-ronde moet worden geregeld. De heer van Oorschot wijst er op dat de Ieren tot voor kort onvoldoende aanbiedingen hebben gedaan, doch recent op een 100-tal posten additionele concessies hebben geboden. Hij zou er op politieke gronden voor willen pleiten dat de EEG niet een beroep doet op art. XXXV van het GATT en dat Ierland dus normaal als lid wordt toegelaten, ook al zouden de Ierse aanbiedingen niet geheel bevredigend zijn.

De heer Franke is het hiermede in beginsel eens, doch meent dat de Ierse aanbiedingen nader moeten worden bestudeerd en dat er voorts rekening mee moet worden gehouden dat Ierland wel belang heeft bij toetreding tot het GATT.

Staatssecretaris de Koster verzoekt om een notitie over deze kwestie, welke bij het overleg met de Minister-President van Ierland, kan worden benut.

e) Relaties met Spanje.

De heer Hartogh meent dat op dit moment geen nieuwe standpuntbepaling wordt verlangd.

De heer van Oorschot merkt op dat het akkoord dat thans onder ogen wordt gezien een preferentieel handelsakkoord is, dat t.z.t. onder art. XXV van het GATT moet worden gepresenteerd. De Regering dient zich te realiseren dat aanvaarding door het GATT van het akkoord allerminst zeker is.

f) Oliehoudende produkten van oorsprong uit de GASM en de LGO.

De heer Spierenburg stelt dat Nederland nu akkoord zou kunnen gaan met een compromisvoorstel van de Voorzitter, volgens hetwelk 80% van het verschil tussen de referentie- en de wereldmarktprijs door de Gemeenschap zal worden gefinancierd. M.b.t. de verdeelsleutel wijst de heer Spierenburg er op dat Nederland akkoord zou moeten gaan met een bepaald maximum bedrag voor zijn bijdrage. Nu de Belgische voorzitter een compromis heeft uitgewerkt, waarin absolute bedragen i.p.v. percentages zijn genoemd, behoeft voor precedentswerking niet te worden gevreesd.

De heer Koopmans ziet geen aanleiding af te wijken van de verdeelsleutel voor het normale budget (7,9%). Volgens het compromis van de Voorzitter zou Nederland 1.075.000 r.e. bijdragen, hetgeen op 8,6% neerkomt.

De heer Hartogh meent dat er geen aanleiding is voor een verdeling van de lasten, waarbij de Belgen

minder dan wij zouden behoeven bij te dragen.

De Voorzitter concludeert dat de Ministerraad zich zal moeten uitspreken over de vraag of, en zo ja, in welke mate, van de verdragsleutel kan worden afge-
weken.

g) Betrekkingen met Israël en de Maghreb-landen.

De heer Hartogh deelt mede dat de Ambassadeurs van Marokko en Tunis er in een demarche op hebben aangedrongen dat de associatie-aanvragen weer in behandeling worden genomen. Hij brengt voorts in herinnering dat Minister Luns aan de Kamer heeft toegezegd, voorzover mogelijk, prioriteit te zullen verlenen aan Israël. Hij hoopt dat het rapport van de Europese Commissie over de betrekkingen met Israël in de a.s. Raadszitting ter behandeling aan de P.V.'s zal worden gegeven. Tijdens de Raadszitting op 10-11 juli a.s. zouden de betrekkingen met de Maghreb-landen dan weer aan de orde kunnen worden gesteld. Op dit moment kunnen wij echter niet akkoord gaan met de opening van de onderhandelingen met Algerije.

De heer Spierenburg deelt mede, dat de Franse P.V., de heer Boegner, akkoord kan gaan met een procedure zoals door de heer Hartogh geschetst. Nederland zou in de a.s. Raadszitting, als voorgesteld wordt dat de betrekkingen met de Maghreb-landen op 10 en 11 juli aan de orde worden gesteld, zich zijn standpunt moeten reserveren t.a.v. de opening van de onderhandelingen met Algerije.

De heer Hartogh zou er de voorkeur aan geven dat ondershands overeenstemming wordt bereikt over de te volgen procedure, zodat Nederland, indien mogelijk, niet formeel zijn bezwaren tegen opening van de onderhandelingen met Algerije zou behoeven te herhalen.

De heer Huibregtse is van mening dat noch Frankrijk, noch Algerije, staat te dringen om opening van de onderhandelingen.

De Voorzitter concludeert conform het voorgaande en wijst er op dat deze conclusie nog wel door de Ministerraad moet worden goedgekeurd.

h) Conserveermiddelen citrusfruit (biphenyl).

De heer Franke ziet nog steeds gevaren in het voorstel dat het gebruik van middelen als biphenyl moet worden aangegeven. Biphenyl is, zij het in beperkte doses toegepast, geen vergif en vermelding zou derhalve neerkomen op de invoering van een nieuwe beschermingsmaatregel.

De heer Spierenburg wijst er op dat per 1 juli a.s. een regeling moet zijn getroffen en dat bij gebreke daaraan, biphenyl geheel verboden zal zijn. In de Raad staan wij alleen. De heer Spierenburg heeft begrepen, dat het Ministerie van Landbouw er geen

bezwaar tegen heeft dat op de wikkels en op de kisten wordt aangegeven dat biphenyl is toegepast. Hij ziet geen wezenlijk verschil tussen dit compromis en het voorstel dat thans voorligt.

De heer Franke is het hiermee niet eens en is er overigens niet van overtuigd dat de Duitsers ons hierin niet zullen steunen. Mochten wij wel alleen komen te staan, dan bestaat altijd nog de mogelijkheid de tekst op sommige punten te verbeteren.

De heer Spiegelenberg zou willen teruggrijpen op het Commissievoorstel t.a.v. de detailhandel (geen aanduidingsplicht, maar informatie van de consument 'door ieder geschikt middel'). Als dit niet mogelijk is dan zou een verlenging van de huidige regeling met bijvoorbeeld één jaar moeten worden bedongen.

De heer van Oorschot wijst er op dat Suriname t.a.v. deze kwestie moet worden geraadpleegd.

De Voorzitter concludeert conform het standpunt van de heren Franke en Spiegelenberg.

i) Verordening 160/66 - Griekenland.

De heer Spierenburg werpt de vraag op welk standpunt moet worden ingenomen t.a.v. het compromisvoorstel met betrekking tot de heffingen op invoer van verwerkte landbouwprodukten uit Griekenland (vast element Lid-Staat behandeling en variabel deel derde landen behandeling tot 1 januari 1968). Volgens de heer Spierenburg zijn de Grieken niet heftig gekant tegen dit compromis.

De heer Huibregtse wijst er op dat een dergelijke regeling in strijd zou zijn met het associatieakkoord. Hij zou met de oplossing echter akkoord kunnen gaan, mits zo spoedig mogelijk overleg plaats vindt met Griekenland op basis van art. 70 van het Associatieverdrag over een nieuw in te stellen regeling, waarbij rekening moet worden gehouden met de specifieke verplichtingen die voortvloeien uit het associatieakkoord.

3) Rekeneenheid voor gemeenschappelijke landbouwprijzen in de EEG. (brief no. 106647 d.d. 15 juni 1967)

De heer Franke zet uiteen dat vijf landen akkoord zijn gegaan met het Commissievoorstel voor de vaststelling van een "agrarische rekeneenheid". Het Ministerie van Landbouw zou hiermee eveneens akkoord kunnen gaan, doch andere Ministeries, met name het Ministerie van Financiën, stemmen hiermee niet in. Gezien het geïsoleerde standpunt dat Nederland inneemt, zou de heer Franke er voor willen pleiten dat wij ons in de Raadszitting met het meerderheidsstandpunt verenigen.

De heer Drees zet zijn bezwaren uiteen tegen het Commissievoorstel, volgens hetwelk de landbouwprijzen op gekunstelde wijze gerelateerd worden aan de goudprijs. Z.i. komt een gewogen rekeneenheid, zoals door Financiën

bepleit, het dichtst bij een stelsel dat past bij de gedachte van de Europese eenheid. Het vaststellen van de 'agrarische rekeneenheid' dient niet uitsluitend te worden beheerst door landbouwbelangen. Het voordeel van een gewogen rekeneenheid is dat het systeem automatisch werkt. Bovendien is dit een systeem, waarbij bij devaluatie de prijzen in aangrenzende landen enigszins dalen, in overeenstemming met de situatie die zich normaliter, zonder gemeenschappelijke landbouwprijzen, zou voordoen. De heer Drees zou willen voorstellen dat Nederland tijdelijk, bijvoorbeeld voor een jaar, akkoord gaat met het voorstel van de Europese Commissie, mits tegelijkertijd in EEG-verband het probleem van de rekeneenheid nog eens in ruimer verband wordt bekeken.

De heer van Oorschot meent dat de regeling tot 1 juli 1968 zou kunnen gelden, als de douane-unie een feit wordt. Deze datum vormt een aanknopingspunt voor hernieuwd overleg over de bepaling van de rekeneenheid. Voorts zou de heer van Oorschot er voor willen pleiten dat Minister Witteveen in de Raadsvergadering van 3 juli a.s. nog eens een uiteenzetting geeft van de achtergronden van het standpunt van Financiën.

De Voorzitter concludeert conform het voorgaande. Hij verzoekt het Ministerie van Financiën het initiatief te nemen tot interdepartementaal overleg over de kwestie van de rekeneenheid in het algemeen.

4) De Europese Vennootschap. (brief no. 106648 d.d. 15 juni 1967)

De heer de Vries (Justitie) geeft een uiteenzetting over de belangrijkste problemen die in de werkgroep onder leiding van Prof. Mr. P. Sanders aan de orde zijn gekomen. Er doet zich in de eerste plaats de vraag voor op welke voorwaarden aan vennootschappen toegang tot de Europese Vennootschap zal worden verleend. Aangezien het Nederlandse vennootschapsrecht in het algemeen minder stringent is dan dat van de andere landen van de Zes, mag worden aangenomen dat het Europese Vennootschapsrecht niet soepeler zal zijn. Wij behoeven dan ook niet te vrezen dat ondernemingen in Nederland aan bepalingen van dwingend Nederlands recht zullen trachten te ontkomen door het Europese vennootschapstype te kiezen. Voorts heeft het Ministerie van Justitie de neiging zich aan te sluiten bij het Franse standpunt voor wat betreft de vereisten van toegang tot de Europese Vennootschap (minimum geplaatst kapitaal van 500.000 N.F.). De Duitsers willen de toegang beperkt houden, o.m. door het minimumbedrag hoger te stellen. Met betrekking tot de kwestie van de medezeggenschap van werknemers meent de heer de Vries dat nog geen standpunt kan worden ingenomen, gezien ook het feit dat niet bekend is hoe dit probleem zich in Nederland zal ontwikkelen. Met betrekking tot de economische betekenis, wijst de heer de Vries er o.m. op dat niet kan worden voorspeld of, en zo ja in welke richting, er migratie zal plaats vinden van vennootschappen. Dit hangt mede af van het type vennootschap (nationaal of supra-nationaal) en de fiscale konsekventies. De heer de Vries wijst er op dat de werkgroep in Brussel zich nog niet heeft

bezig gehouden met de vraag in hoeverre personen en ondernemingen in landen buiten de EEG een Europese Vennootschap kunnen oprichten.

De heer Spierenburg meent dat een aantal principiële beslissingen moet worden genomen alvorens de werkgroep haar werkzaamheden kan voortzetten. Acht Nederland de totstandkoming van een Europese Vennootschap opportuun? Volgens de heer Spierenburg kan deze vraag bevestigend worden beantwoord, mits aan bepaalde Nederlandse desiderata wordt voldaan. Voorts is er het Frans-Duitse geschilpunt in welke mate toegang kan worden verleend tot de Europese Vennootschap, waar Nederland de Franse zijde zou kunnen kiezen. Ten aanzien van de Duitse desiderata met betrekking tot de medezeggenschap hebben verschillende landen bezwaren, zodat naar een tussenoplossing moet worden gestreefd. Met betrekking tot de keuze tussen "nationaal" en "supra-nationaal" merkt de heer Spierenburg op, dat met het woord "supra-nationaal" een verkeerde indruk wordt gewekt. Het gaat om de tegenstelling tussen een Vennootschap onder nationale, maar uniforme rechtsregels of een Communautaire Vennootschap onder communautaire regels. Gezien de fiscale consequenties van het laatste type, zou het Franse standpunt ten gunste van een Europese Vennootschap onder nationale rechtsregels kunnen worden gevolgd. Ten aanzien van de fiscale consequenties zou niet overhaast te werk moeten worden gegaan.

De heer Hartogh meent dat inderdaad de Europese Vennootschap onder nationale rechtsregels en met een zetel in één van de Lid-Staten de voorkeur heeft, omdat op dit moment de invoering van een Communautaire Vennootschap nog teveel complicaties met zich zou brengen en op praktische gronden moeilijk kan worden verwezenlijkt.

De heer Dekker wijst er op, dat de fiscale moeilijkheden, verbonden aan een Communautaire Vennootschap, van dien aard zijn dat het voor Nederland geen zin heeft zich daarover thans uit te spreken. Hij wijst er voorts op dat de belangstelling van het bedrijfsleven voor de Europese Vennootschap op zichzelf niet zo groot is. Wel is men geïnteresseerd in het vergemakkelijken van vestiging van dochtermaatschappijen.

Staatssecretaris de Koster wijst er op dat het bedrijfsleven weliswaar niet staat te dringen, doch dat o.m. uit het rapport van de SER een positieve instelling blijkt.

De heer Spiegelberg wijst op de conclusie op blz. 10, volgens welke de verscheidenheid in rechtsvorm op zichzelf geen belangrijke hinderpaal vormt. Hij zou de gedifferentieerde aanpak willen bepleiten. De heer Maas is het hiermee eens, doch wijst er op dat een gedifferentieerde oplossing uiteraard niet mag betekenen dat er in feite niets wordt geregeld. Zo zouden de fiscale consequenties van de oprichting van een Europese Vennootschap moeten worden bekeken.

De heren Dekker en van Rhijn menen dat vermeden moet worden dat ad hoc regelingen worden getroffen voor

fiscale harmonisatie op dit gebied zonder dat overeenstemming bestaat over de beginselen van fiscale harmonisatie op andere terreinen. Door een "clearing-systeem" kan een praktische oplossing worden gevonden voor het fiscale probleem bij zetelverplaatsing.

De Voorzitter concludeert dat de fiscale consequenties van zetelverplaatsing voorlopig beter buiten de discussies in Brussel kunnen worden gehouden.

De heer Hartogh merkt naar aanleiding van een opmerking van Staatssecretaris de Koster op, dat wij ook in dit stadium reeds attent moeten zijn op het door Frankrijk opgeworpen probleem dat de Europese Vereniging niet open zou staan voor ondernemingen en personen buiten de EEG. Volgens de heer Spierenburg zal, als dit punt ter sprake komt, tegen het Franse standpunt stelling moeten worden genomen.

De heer Italianer trekt uit de discussie de conclusie dat het moeilijk is reeds te zeggen dat Nederland positief tegenover de Europese N.V. staat, zolang zo weinig bekend is over vorm en inhoud van deze rechtsvorm. De Voorzitter concludeert dat Nederland tenminste niet negatief staat. De vraag doet zich voor wat in Brussel moet gebeuren als over enkele hoofdpunten, zoals de kwestie van de toegang, door de Raad richtlijnen zijn vastgesteld. Wellicht zou nadien een werkgroep een ontwerp-statuuut kunnen opstellen, waarbij zich de vraag voordoet of dit niet een werkgroep van de Europese Commissie moet zijn.

De heer Spierenburg vraagt zich af of de werkzaamheden op korte termijn al zover gevorderd zullen zijn. Over de te volgen procedure zou later kunnen worden beslist. De heer Italianer meent dat het Comité van Permanent Vertegenwoordigers in elk geval in dit stadium de kwestie niet meer kan uitbesteden aan de Werkgroep onder leiding van Prof. Sanders.

5) Diversen.

a) Sanering maalindustrieën.

Op verzoek van de heer Boersma bevestigt de Voorzitter dat op korte termijn een interdepartementale werkgroep een nota zal voorbereiden over het voorstel van de Europese Commissie voor de sanering van maalindustrieën.

b) Voorziening in schaarste-situaties.

De heer Boersma herinnert eraan, dat de Europese Commissie nog conform art. 103 lid 4 voorstellen moet doen voor richtlijnen t.a.v. voorziening in schaarste-situaties. De heer Franke stelt dat Minister Lardinois vermoedelijk bereid is de Europese Commissie er aan te herinneren dat een spoedige indiening van voorstellen van belang is.